

תת"ע 4401/03/16 - מדינת ישראל נגד ג'ליוואת תאלב

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4401-03-16 מדינת ישראל נ' ג'ליוואת תאלב
בפני כבוד השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'ליוואת תאלב

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 08.01.2016 בשעה 15:10 ברחוב מסדה פינת רחוב יעקב דדון רמלה, נהג הנאשם ברכב משא אחד איסוזו מ.ר. 1932518, לא ציית להוראות השוטר במדים שהורה לו לעצור את הרכב בצד, עבירה לפי תקנה 23 (א)(1) לתקנות התעבורה וכן נהיגה בקלות ראש בכך שנסע בפראות בשכונת מגורים וגרם בכך לסיכונן ולסיכון עוברי דרך, עבירה לפי סע' 62 (2) לפקודת התעבורה.

הנאשם באמצעות בא כוחו הודה במקום ובנהיגה, כפר בנהיגה ובעבירות הנגזרות מכך.

מטעם התביעה העיד רס"ל אביתר עמר אשר ערך הזמנה לדין וכתב אישום ת/1 ודוח פעולה ת/2.

העד ציין כי זוכר את האירוע אולם יש דברים שאינו זוכר בעל פה. הפנה לרשומים בדוח ובחקירה הנגדית הבהיר שהוא זה שנהג ברכב המשטרה, לאחר מכן הגיעו שוטרים לסייע לו, הוא ביצע מרדף רגלי, הנאשם פרק מהרכב לכיוון הבניינים מול רחוב מסדה 19. ויטלי (מספר 402) השתתף במרדף, הנאשם הוא זה שהוביל את הרכב לתחנה בהוראת קצין אג"מ.

העד ציין כי הנאשם זוהה על ידי תעודת זהות ביומטרת.

הנאשם לא התייצב לדין ולא הובאו עדים נוספים מטעם ההגנה, כגון: הנוסע הנוסף שהיה עמו ברכב.

לאחר שעיינתי במסמכים שערך עד התביעה, שמעתי את עדותו ואת סיכומי ב"כ הצדדים והזהרתי את עצמי כי מדובר

בעדות יחידה במשפט פלילי, מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את ביצוע העבירה ואנמק:

עד התביעה ערך דוח פעולה ת/2 מקיף ומפורט וציין את השתלשלות האירוע.

על פי ת/2 הוא הבחין ברכב איסוזו טנדר שנוסע מולו, הרכב חלף על פניו וכאשר הרכב חלף על פניו הבחין בו בנוסעים כהי עור שלא יוצרים עמו קשר עין. העד ציין כי הוא פרסס והתחיל לנסוע אחרי הרכב אשר פנה ימינה לרחוב מסדה כשגלגליו חורקים על הכביש ומשקל הרכב נוטה מצד לצד עקב פניות חדות ובמהירות רבה, לכן הורה לרכב באמצעות הכריזה לעצור אולם המשיך בנסיעה, הכל כשהעד נמצא בניידת כחול לבן והכחולים דולקים והוא במדים, הפעיל סירנה ונצמד לרכב. הרכב פנה שוב לרחוב ללא מוצא שם היו אנשים, חלקם על הכביש ואף ילדים, הרכב המשיך בנסיעה פרועה שגרמה לבהלת האנשים ולקראת סוף הרחוב הרכב נעצר בבלימת חירום. שני הנוסעים ברכב פתחו את הדלתות והחלו במנוסה. העד ציין כי הוא עצר אחרי הרכב, התמקד בנהג תוך שמירה על קשר עין רציף, התחיל מרדף רגלי כשהוא במרחק מטרים ספורים ממנו, רץ לרחוב ז'בוטינסקי שביל המוביל לרחוב שלמה בן יוסף ולרחוב מסדה כשהוא כל הזמן אחרי הנאשם וצועק בקול רם: "עצור משטרה, עצור משטרה", דיווח בקשר לניידת רמלה על הפריקה וכאשר חלפו לכיוון הבניינים מול רחוב מסדה 19 הבחין בתנועות חשודות בידי של הנאשם, העד הוציא אקדח, אחז בו בידי וצעק לו: "עצור משטרה". הנהג התנשף בכבודות ונעצר בסמוך לכניסה לבניין. לאחר שבירר שאין לו כלי מסוכן הורה לו לשכב על הרצפה, הודיע לו על מעצרו ואזק את ידיו לאחור.

ניידת רמלה 402, (ויטלי) הגיע לרחוב מסדה על מנת לסייע לו. העד הכניס את הנהג לניידת, חזר לרכב בו נהג הנאשם ונהג בהוראת קצין האג"מ לתחנה.

בתחנה זוהה הנאשם על פי תעודת זהות ביומטרית ובתשאולו לא הכחיש שברח ואף אישר זאת, מסר את הפרטים של הנוסע שהיה עמו ברכב: חמודה אלעביר בנו של עבדאללה ת.ז. 207907031 המתגורר יחד עמו בשכונה בלוד ואישר את תמונתו שהציג לו השוטר.

בנוגע לנוסע הנוסף ציין העד כי לא היה עמו קשר עין ולא נתפס.

מעיון בדוח ת/2 של העד עולה כי העד תאר כל שלב ושלב של המרדף אחרי הרכב ולאחר מכן אחרי מי שנהג שזוהה בוודאות לאחר שנתפס ואף אישר בפניו שאכן ברח ומסר את הסיבה לכך.

העד ציין כי שמר על קשר עין עם הרכב ועם הנהג.

העד תאר את ההוראות שמסר לנהג הרכב כשהוא היה בנהיגה ברכב וכשהוא פרק רגלית.

מדובר באמצעים ברורים: נהיגה ברכב משטרתי, לבוש מדים, כריזה לנהג ובכל זאת לא עצר הנהג ומתוך ההסבר שמסר

לשוטר אמר כי "לא רצה לעצור לאדם מסוים בשוק". כמו כן, הגביר את מהירות נסיעתו ויש בכל הנתונים הנ"ל כדי להעיד על הבנה ברורה של הוראת השוטר לעצור שאחרת היה נוהג נהיגה רגילה.

עד התביעה אף פירט אופן נהיגתו של הנאשם: חריקת גלגלים, משקל הרכב נוטה מצד לצד בעקבות פניות חדות, אופן הכניסה לרחוב ללא מוצא וגרימת בהלה לאנשים ולילדים שהיו במקום מעידים על נהיגה בקלות ראש.

לא נשמט מעיוני כי אביתר עמר הוא העד היחיד, על אף שבת/2 נרשמו פרטים של אנשי הצוות גרשנזון ויטלי ואלון נועם מרדכי, אולם עד התביעה דאג להבהיר הן בעדותו והן בת/2 שאנשים אלו הגיעו לאחר שהנאשם כבר פרק מהרכב ולצורך הובלתו לתחנת המשטרה.

עדותו של העד לא נסתרה, הנאשם בחר שלא להתייצב להעיד ויש בכך כדי לחזק את גרסת התביעה.

מכל הנימוקים הנ"ל התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את העבירות המיוחסות לנאשם בכתב אישום והנני מרשיעה אותו במיחוס לו.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשע"ז, 25 ינואר 2017, במעמד הצדדים.